

Podstawowe dane recenzenta:
Prof. zw. dr hab. UMFC w Warszawie
Dziedzina – *sztuki muzyczne*
Dyscyplina artystyczna – *instrumentalistyka*

Akademia Muzyczna w Krakowie
Dziekan Wydziału Instrumentalnego
wpłynęło dnia 2017-12-01 2017
nr ..... zał. ....
mgr Małgorzata Krowicka

Warszawa, 6 listopada 2017

Recenzja pracy doktorskiej
Pani mgr Wioletty Strączek
na temat
„Flet jako medium wyrazu artystycznego w twórczości Toru Takemitsu w kontekście wybranej literatury fletowej XX w.”

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna w Krakowie – Wydział Instrumentalny – pismo a dnia 20 marca 2017 roku, zlecenie podjęte zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt. 2 oraz art. 20 ust. 5 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, tekst jednolity (Dz. U. z 2003 r. Nr 65 poz. 595; z 2005 Nr 164 poz. 1365, z 2010 r. Nr 96 poz. 620, Nr 182 poz. 1228).

Dotyczy

- Uchwały nr 87/2013 z dnia 27 maja 2013 roku w sprawie wszczęcia przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka dla Pani mgr Wioletty Strączek oraz
- Uchwały nr 21/2017 z dnia 15 marca 2017 roku w sprawie wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr Wioletty Strączek w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 poz. 595 ze zmianami Dz. U. Nr 164 poz. 1365 z dnia 17. 08. 2005 r. tekst jednolity art. 6 ust. 1, 3) – Rada Wydziału Instrumentalnego posiadała uprawnienia do przeprowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez Dziekana Wydziału Instrumentalnego pisma sygnowanego datą 20 marca 2017 roku informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pani mgr Wioletty Strączek pt. „Flet jako medium wyrazu artystycznego w twórczości Toru Takemitsu w kontekście wybranej literatury fletowej XX w.” – została dołączona następująca dokumentacja:

- Wyciąg z protokołu z posiedzenia Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie w dniu 27 maja 2013 roku w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgr W. Strączek i wyznaczenia promotora.
- Uchwała nr 87/2013 w sprawie jak wyżej
- Protokół Komisji Skrutacyjnej z przebiegu głosowania w sprawie wszczęcia przewodu (27 maja 2013)
- Lista obecności Członków Rady Wydz. Instrumentalnego AM w Krakowie (27 maja 2013)
- Lista *Minimum Kadrowego* w dniu wszczęcia przewodu
- Wyciąg z protokołu z posiedzenia Rady Wydziału Instrumentalnego AM w Krakowie w dniu 15 marca 2017 w sprawie wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr W. Strączek.
- Uchwała nr 21/2017 w sprawie wyznaczenia recenzentów
- Protokół Komisji Skrutacyjnej z przebiegu głosowania
- Lista obecności Członków Rady WI AM w Krakowie w dniu 15 marca 2017
- Lista *Minimum Kadrowego* w dniu wyznaczenia recenzentów.
- 1 egzemplarz pracy doktorskiej wraz z dokumentacją

Wyniki głosowania dotyczącego wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora:

Liczba uprawnionych członków Rady	27
Obecnych członków rady	16
Oddano głosów ważnych	16
Głosów przeciwnych	0
Głosów wstrzymujących	0

Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Wyniki głosowania dotyczącego wyznaczenia recenzentem mej osoby:

Liczba uprawnionych do głosowania	28
Obecnych członków Rady	22
Oddano głosów ważnych	22
Głosów przeciwnych	0
Głosów wstrzymujących	0

Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art. 14 ust. 2 pkt. 2, Rada Wydziału Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka – oraz o wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej dla Pani mgr Wioletty Strączek.

Podstawowe dane o Kandydatce:

- Wioletta Strączek urodziła się 1 lutego 1986 roku w Limanowej.
- W roku 2004 ukończyła z wyróżnieniem Państwową Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Fr. Chopina w Nowym Sączu w klasie fletu mgr Ewy Dębskiej oraz mgr Katarzyny Kierzkowskiej.
- W latach 2005-2010 studiowała w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie fletu prof. Barbary Świątek-Żelaznej. Uczelnię ukończyła z oceną celującą.
- W roku akademickim 2009-2010 studiowała w *Hochschule fur Musik* w Detmold w klasie fletu prof. Janosa Balinta w ramach programu *Sokrates – Erasmus*.
- W roku 2012 ukończyła w tej samej uczelni studia *Master* – kierunek *Solistenklasse* pod kierunkiem J. Balinta.
- W tym samym roku (2012) rozpoczęła również studia doktoranckie III stopnia w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. B. Świątek-Żelaznej.
- Swoje umiejętności doskonaliła podczas kursów mistrzowskich prowadzonych przez takich wirtuozów jak: Miriam Nastasi, Janosa Balinta, Karimi Furugh Diafar-Zadech, Hansa Zill'a, Zoltana Gyongyossy, Michael'a Achilles'a, Barbarę Świątek-Żelazny, Jerzego Mrozika, Elżbietę Gajewską, Krystynę Gołaszewską, Ewelinę Zawiślak, Elżbietę Dastych-Szwarc, Antoniego Wierzbńskiego, Urszulę Janik, Cezarego Traczewskiego.

- W latach 2007-2009 oraz od roku 2011 związana jest pracą jako nauczyciel gry na flecie w Szkole Muzycznej I stopnia w Łącku.
- Od roku 2012 zatrudniona jest również jako muzyk – flecista Polskiej Orkiestry *Sinfonia Iuventus*.

Osiągnięcia artystyczne

Talent muzyczny Wioletty Strączek od najmłodszych lat był dostrzegany, a jego rozwój wspierany licznymi stypendiami:

Stypendium Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci w latach 1999-2004,
Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2000 roku,
Stypendium *Sapere Auso* Małopolskiej Fundacji Stypendialnej w roku akademickim 2010/2011.

Wioletta Strączek uzyskała **nagrody i wyróżnienia** na następujących konkursach fletowych:

VI Międzynarodowy Konkurs Muzyczny im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej (2012) - półfinał

Ogólnopolski Konkurs Interpretacji Muzycznej w Krasiczynie (2012) – wyróżnienie

V Międzynarodowy Konkurs Fletowy Kraków 2011 – finalistka

13th „Gheorghe Dima” International Music Competition w Cluj-Napoca w Rumunii (2011) - półfinał

VI Ogólnopolski Konkurs Fletowy we Wrocławiu (2010) – I miejsce

III Międzynarodowy Konkurs Muzyczny im. M. Spisaka w Dąbrowie Górniczej (2009) – półfinał

V Ogólnopolski Konkurs Fletowy w Wrocławiu (2007) – półfinał

V Polski Festiwal Fletowy w Sieradzu (2003) – wyróżnienie

IV Polski Festiwal Fletowy w Sieradzu (2001) – wyróżnienie

XXIX Konkurs Młodego Muzyka w Szczecinku (2000) – I miejsce

I Okręgowe Przesłuchania Uczniów Klas Instrumentów Drewnianych i Blaszanych Szkół Muzycznych I stopnia w Nowym Targu (1999) – **II miejsce**

XXVII Konkurs Młodego Muzyka w Szczecinku (1999) – wyróżnienie

Wioletta Strączek współpracowała z wieloma orkiestrami krajowymi i zagranicznymi, takimi jak: *Kammerorchester Detmold*, *Landestheater Orchester Detmold*, Orkiestra Opery Śląskiej w Bytomiu, Orkiestra Koncertowa

Warszawa-Rembertów, Orkiestra Reprezentacyjna Straży Granicznej w Nowym Sączu, a od roku 2012 – Polska Orkiestra *Sinfonia Iuventus*. Z zespołami tymi koncertowała na terenie kraju oraz za granicą odbywając muzyczne tournee po Niemczech, Szwajcarii, Francji, Hiszpanii a także USA.

W latach 2000 – 2013 uczestniczyła w **95 koncertach**.

Doktorantka może poszczycić się bardzo **bogatym repertuarem fletowym** obejmującym liczne utwory na flet solo, z akompaniamentem fortepianu, utwory kameralne oraz koncerty z akompaniamentem orkiestr - prezentujące style muzyczne od baroku począwszy aż po współczesność - wśród nich znajduje się wiele wartościowych dzieł kompozytorów polskich (między innymi Krzysztofa Pendereckiego, Krzysztofa Baculewskiego, Marka Stachowskiego, Adama Walacińskiego i in.).

W latach 2001-2012 wystąpiła także w **38 koncertach solowych i kameralnych**.

Ponieważ dokumentacja złożona w celu przeprowadzenia przewodu doktorskiego sięga jedynie roku 2012 – mając na uwadze ogromną aktywność instrumentalną Doktorantki należy przypuszczać, że ilość Jej koncertów i osiągnięć została znacznie pomnożona.

Ocena pracy doktorskiej

Część opisowa

Praca doktorska Pani mgr Wioletty Strączek pt. „**Flet jako idiom wyrazu artystycznego w twórczości Toru Takemitsu w kontekście wybranej literatury fletowej XX w.**” przygotowana pod opieką merytoryczną prof. Barbary Świątek-Żelaznej składa się z **działa artystycznego** zarejestrowanego na nośniku elektronicznym (dwie płyty CD) oraz **jego opisu** w formie książkowej, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem.

Dysertacja jest wynikiem pracy badawczej dotyczącej twórczości fletowej japońskiego kompozytora Toru Takemitsu oraz pięciu wybitnych kompozytorów XX wieku (E. Vareses, L. Berio, K. Stockhausen, W. Szalonek, G. Crumb) reprezentujących podstawowe nurty i trendy kompozytorskie najważniejszych ośrodków zachodniego świata muzycznego.

Wybór tematu podjętego przez Doktorantkę wiąże się z koniecznością poznania wartościowej i atrakcyjnej literatury fletowej, która weszła na stałe do repertuaru współczesnych flecistów, a także do programów konkursów fletowych na świecie.

Charakterystycznym zjawiskiem dla muzyki instrumentalnej XX i XXI wieku jest wzajemne przenikanie orientalnej kultury dalekiego Wschodu z kulturą muzyczną Zachodu oraz fascynacja zarówno twórców jak i wykonawców zachodnich muzyką japońską i koreańską, które oprócz odmiennego rozumienia kanonu piękna a także sposobu wyrażania ludzkich emocji, były silną inspiracją do przełożenia efektów brzmieniowych tradycyjnych instrumentów azjatyckich na awangardowe techniki gry stosowane na instrumentach współczesnych.

Interpretacja współczesnej muzyki obydwóch kręgów kulturowych (Wschodu i Zachodu) wymaga posiadania nie tylko perfekcyjnej techniki instrumentalnej ale także głębokiej wiedzy o formie i przesłaniu wykonywanych utworów.

Niniejsza praca doktorska stanowi kompendium maksimum wiedzy teoretycznej - historyczno-filozoficznej, stylistyczno-estetycznej oraz praktyczno-instrumentalnej skierowanej do współczesnego wykonawcy, niezbędnej do stworzenia pełnowartościowej interpretacji zarówno pod względem artystycznego przesłania jak i umiejętnego rozwiązywania problemów natury technicznej.

Dysertacja imponująca pod względem pojemności (307 stron) i przeprowadzona z prawdziwie naukową pasją i wnikliwością, ujęta jest w czterech rozdziałach, zakończona podsumowaniem i opatrzona aneksem zawierającym ważny i wartościowy ze względów poznawczych spis całej, niezwykle bogatej twórczości Toru Takemitsu.

Jakkolwiek głównym bohaterem pracy doktorskiej jest Toru Takemitsu oraz jego muzyka przeznaczona na flet i jej rola w przenikaniu kultur, każdemu z prezentowanych kompozytorów reprezentujących muzykę zachodnią Autorka poświęca najwyższą dbałość w przedstawieniu jego biografii, przesłania filozoficznego oraz założeń estetycznych i formalnych twórczości a także dogłębnej analizy utworów fletowych prezentowanych w dziele artystycznym.

Tytuły kolejnych rozdziałów to:

1. Toru Takemitsu – biografia, inspiracje i wpływy
2. Wybrana literatura fletowa XX w. (Edgar Varese, Luciano Berio, Karlheinz Stockhausen, Witold Szalonek, George Crumb)
3. Zestawienie fletowych utworów Toru Takemitsu z wybranymi dziełami z XX wieku
4. Refleksje wykonawcy

Zgromadzona poprzez pryzmat biografii i twórczości Toru Takemitsu **teoretyczna wiedza** dotycząca istoty współczesnej muzyki instrumentalnej Wschodu a także przedstawienie utworów reprezentujących różne kierunki kompozytorskie twórców zachodnich oraz ukazanie ich wzajemnych wpływów – **spełniają niezwykle ważną rolę poznawczą.**

Dla instrumentalisty – odtwórcy prezentowanych w dysertacji dzieł fletowych - najcenniejsze są **wskazówki wykonawcze** zawierające informacje dotyczące nie tylko filozoficzno-estetycznego przesłania utworów, lecz także dogłębnej ich analizy przede wszystkim pod kątem rozwiązywania kolejnych pojawiających się w nich problemach technicznych i wyrazowych. Uzyskiwanie niekonwencjonalnej palety barw wymagające nie tylko nietypowego sposobu kształtowania materii dźwiękowej lecz również specjalnej aplikatury potrzebują najczęściej pomocy doświadczonego instrumentalisty.

Praktyczna wiedza instrumentalna Autorki, przekaz własnych doświadczeń, a także szczegółowe opisanie całego tekstu utworów z podaniem alternatywnych rozwiązań problemów – stanowią bezcenny materiał dla każdego flecisty starającego się stworzyć wartościową kreację muzyczną. W tym względzie **praca doktorska Pani W. Strączek spełnia niezwykle wartościową rolę dydaktyczną**, a poprzez poszerzenie znajomości dzieł fletowych Takemitsu o pozycje mniej znane również **popularyzatorską.**

Część opisowa opracowana jest po mistrzowsku zarówno pod względem merytorycznym jak i redakcyjnym. Niezwykle szczegółowe opracowanie dziesięciu utworów (wypełniających dwie płyty CD) stanowiących prezentację dzieła artystycznego, poddaje analizie formalnej i instrumentalnej cały tekst muzyczny opatrując go przykładami nutowymi wyjaśniającymi kolejne zjawiska i problemy.

Dysertacja Pani W. Strączek ma zatem charakter niezwykle wartościowego podręcznika skierowanego do współczesnego flecisty poszukującego pomocy w opracowaniu poprawnej i wartościowej interpretacji awangardowych utworów fletowych zarówno z kręgu muzycznej kultury wschodniej jak i zachodniej.

Wymiar tematu dysertacji, spektrum ujętej w nim wiedzy, jego rola poznawcza, edukacyjna oraz popularyzatorska – zasługują na opublikowanie pracy, której szersze udostępnienie wpłynęłoby korzystnie na efektywność działań instrumentalisty stojącego przed problemami zawartymi w utworach o nieznanym estetyce oraz technice wykonawczej.

Dzieło artystyczne

Dzieło artystyczne mgr Wioletty Strączek obejmuje następujące nagrania utworów zarejestrowanych na dwóch płytach CD:

Cz. I - CD 1

Toru Takemitsu

Utwory na flet solo:

Voice

Itinerant – In Memory of Isamu Noguchi

Air

Utwory kameralne:

Masque na 2 flety – Continu, Incidental, Incidental II, Continu

And then I knew 'twas Wind – na flet, altówkę i harfę

Cz. II - CD 2

Literatura fletowa XX wieku

Utwory na flet solo:

Luciano Berio – *Sequenza I* (1958 – wydanie pierwsze)

Sequenza I (1992 – wydanie drugie)

Edgar Varese - *Density 21.5*

Karlheinz Stockhausen

Flautina: Solo fur flote mit Piccolo and Altflote

Utwory kameralne:

George Crumb – *An Idyll for the Misbegotten* – na flet i perkusję

Witold Szalonek – *Proporzioni I* – na flet, altówkę i harfę

Łączny czas trwania: ok. 85 min.

Wykonawcy:

Wioletta Strączek	flet
Elżbieta Drozdowska	flet
Aneta Dumanowska	altówka
Elżbieta Baklarz	harfa
AMADRUMS Trio	perkusja

Dźwiękowa prezentacja dzieła artystycznego odzwierciedla **wszehstronną wiedzę, perfekcyjny warsztat instrumentalny oraz muzyczny talent Doktorantki.**

Sięgająca najgłębszych źródeł analiza utworów, zarówno pod względem przesłania jak i wymagań kompozytorów skierowanych do wykonawcy, pozwoliła na **stworzenie wzorcowego wykonania** i utrwalenie dzieł pod postacią nagrań, które w moim przekonaniu **powinny być szeroko rozpowszechnione jako przykład właściwej interpretacji.**

Osiemdziesiąt pięć minut muzyki zarejestrowanych na dwóch płytach CD obejmuje pięć utworów solowych i kameralnych T. Takemitsu (CD 1) oraz pięć utworów kompozytorów zachodnich (Varese, Berio, Stockhausen, Szalonek, Crumb – CD 2), przy czym utwór Berio nagrany jest w dwóch wersjach.

Zróznicowane tematycznie, interesujące i atrakcyjne dzieła pozwalają na odślonięcie **szerokiego wachlarza możliwości instrumentalnych i ekspresyjnych Doktorantki.** Grę Jej charakteryzuje błyskotliwa technika wykorzystana zarówno w sposób konwencjonalny jak i poprzez perfekcyjne pod względem czytelności i wyrazu awangardowe efekty brzmieniowe, wielka wyobraźnia w przekazywaniu skrajnych ekspresji – gwałtownych emocji, czy wyrazowej liryki, niezwykła rozpiętość dynamiki i rodzajów brzmienia oraz znakomite wycucie czasu. Wszystkie te elementy Doktorantka wykorzystuje dla wiernej i zdyscyplinowanej realizacji tekstu oraz przesłaniu zawartemu w idei kompozytora.

Prezentacja niezwykle zróżnicowanych dzieł Toru Takemitsu znakomicie odzwierciedla predyspozycje, osobowość i walory instrumentalne W. Strączek.

Trzy utwory solowe T. Takemitsu są okazją zarówno do wirtuozowskiego popisu jak i do wykreowania wyrazu pełnego liryki.

„Voice” – najbardziej popularny utwór kompozytora - poprzez bardzo liczne efekty brzmieniowe naśladujące tradycyjne instrumenty japońskie, uzyskane przez użycie niekonwencjonalnych technik zachodnich - wyzwala gwałtowne i dynamiczne, a także skrajne emocje charakterystyczne dla aktorów japońskiego teatru muzycznego stwarzając wyjątkową okazję do popisu flecistki.

Całkowicie kontrastujące nastrojem – „Itinerant” oraz „Air” stwarzają możliwość do pełnego elokwencji i siły wyrazu przekazu filozoficznej myśli kompozytora. Interesującym jest użycie odmiennego języka kompozytorskiego w obydwóch utworach – w „Itinerant” wyrażanie ekspresji poprzez bogatą paletę barw niekonwencjonalnych efektów dźwiękowych, zwłaszcza

wielodźwięków, a w „Air” uzyskanie lirycznego nastroju jedynie za pomocą tradycyjnej techniki gry.

Prezentowane utwory kameralne T. Takemitsu – „Masques” na dwa flety oraz „And then I knew ‘twas Wind” na flet, altówkę i harfę – napisane są niemal w całości przy użyciu tradycyjnego zapisu z niewielką ilością niestandardowych technik. Inspirowany japońskim teatrem No duet fletowy perfekcyjnie kreowany przez W. Strączek i Elżbietę Drozdowską znakomicie oddaje klimat japońskiej tradycyjnej aury dźwiękowej.

Wykonanie utworu na trio instrumentów („And then I knew...” na flet, altówkę i wiolonczelę) - inspirowane muzyką na ten sam skład C. Debussy’ego – wyróżnia się perfekcją gry zespołowej zarówno pod względem warsztatowym jak i wyrazowym.

Utwory pięciu kompozytorów zachodnich prezentowane na płycie CD 2 są kolejnym wyzwaniem dla Doktorantki, która pokonuje je po mistrzowsku.

W utworach na flet solo E. Varese’a („Density 21.5”) oraz „Sequency” L. Berio Doktorantka stanęła przed koniecznością sprostania rygorystycznym wymaganiom postawionym wykonawcy przez kompozytorów – dotyczącym precyzyjnego odczytania tekstu nutowego oraz uzyskania odpowiedniego rodzaju ekspresji. Krótki, utrzymany w wolnym tempie i mało skomplikowany w zapisie utwór Varese’a nie przysparza większych trudności, natomiast wirtuozowska i rozbudowana „Sequenza” Berio, z powodu niezadowolenia kompozytora z wykonań najwybitniejszych nawet w jego czasach flecistów, doczekała się aż dwóch wersji wydanych w latach 1958 i 1992. Wersja zalecana przez kompozytora została ujęta w ekstremalnie szczegółowy zapis rytmiczny nie pozostawiając najmniejszej swobody wykonawcy.

Wobec toczącego się do tej pory sporu, którą wersję utworu uznać za lepszą Doktorantka postanowiła nagrać je obydwie, w których udało się Jej wykazać znaczące różnice, m.in. czas trwania utworu, pewną nerwowość i brak naturalnego „oddechu” między frazami itp. **Prezentacja obydwóch wersji dzieła spełnia wielką rolę edukacyjną** pomagającą głębiej sięgnąć w istotę charakteru i przesłania utworu dla przyszłych wykonawców.

Podczas gdy w miniaturze Varese’a Doktorantka wykorzystuje pełnię swoich możliwości dźwiękowych zaskakując ekstremalnymi zmianami dynamicznymi oraz powagą muzycznej narracji, tak we „Flautinie” K. Stockhausena ma możliwość popisania się błyskotliwą techniką palcową ozdobioną użyciem kolorystycznych efektów brzmieniowych na trzech instrumentach – flecie „c”, flecie *piccolo* oraz altowym.

Dwie kompozycje kameralne uwieczajace dzieło artystyczne Doktorantki – „Proporzioni I” W. Szalonka na flet, altówkę i harfę oraz „An Idyll for the Misgebotten” G. Crumba na flet i perkusję - stawiają trudne zadania instrumentalistom wykorzystując w skrajny sposób niestandardowe techniki gry dla wzmocnienia potencjału emocji artystycznego wyrazu. W kompozycji Szalonka zabieg ten służy przede wszystkim celom sonorystycznym, natomiast w utworze Crumba – celom spektakularnym, mającym za zadanie wzmocnienie ukrytego w muzyce głęboko egzystencjalnego przesłania kompozytora. Pod względem interpretacyjnym duet Crumba (flet i perkusja) stanowi także trudne zadanie uzyskania perfekcyjnej korespondencji w utrzymaniu logicznego przebiegu agogicznego i wyrazowego z czego wykonawcy wywiązują się po mistrzowsku.

Podsumowanie

Praca doktorska Pani mgr Wioletty Strączek jest wynikiem rzetelnych studiów w oparciu o blisko 60 pozycji literatury fachowej o naturze historycznej, teoretyczno formalnej oraz metodyczno wykonawczej – dających podstawy do stworzenia wysoce profesjonalnego dzieła artystycznego.

Kształt dzieła artystycznego, będący przykładem profesjonalnej i wysoce artystycznej interpretacji wybranych utworów fletowych inspirowanych wzajemnie kulturą japońską i zachodnią **spełnia niezwykle ważną rolę dydaktyczną i popularyzatorską**. Ponadto stanowi punkt wyjścia do poszerzenia wiedzy naukowej dotyczącej zjawisk kulturowych skrajnie odmiennych od zachodnich oraz wskazuje na kierunek ewolucji współczesnej światowej kultury muzycznej w aspektach sztuki kompozytorskiej i instrumentalnej.

Konkluzja

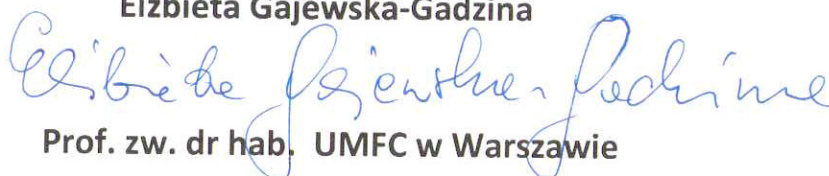
Praca doktorska Pani mgr Wioletty Strączek posiada znaczącą wartość edukacyjną przejawiającą się w dwóch aspektach – artystycznym i teoretycznym. Teoretyczny wykład uwieńczony dźwiękowym przykładem artystycznej i wzorcowej realizacji dzieł muzycznych tworzy całokształt dydaktycznej intencji Doktorantki i jest znaczącym wkładem w rozwój dyscypliny przez Nią reprezentowanej jak również w rozwój całej dziedziny sztuk muzycznych.

Niniejszym stwierdzam, że Pani mgr Wioletta Strączek wykazała się pełnią wiedzy teoretycznej, instrumentalnej a także umiejętnościami prowadzenia samodzielnej pracy dydaktycznej.

W ten sposób Doktorantka rozwiązała założone zagadnienie artystyczne i spełniła bez zastrzeżeń wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską Pani mgr Wioletty Strączek przyjmuję.

Elżbieta Gajewska-Gadzina

Prof. zw. dr hab. UMFC w Warszawie